

И радостин вѣха Родители.

Съ радость многа домъ е' возврати́ха,

И трапѣза славна постави́ха.

Всѣ сродницы и князи палатни

Съ велможы, и всѣ дру́зи знатни.

Съ пѣсни многи, съ хвѣра и тѣмъпаны,

Съ мѣстикѣи различны органы

Щѣлый той дѣнь всѣ се весели́ха,

И оу радоть време проведо́ха.

По вечера жени́ха выки́ха,

И съ невѣста ги благослови́ха,

И тако ги въ черто́гъ испрати́ха,

Родители, и ги ѡстави́ха.

Но А́лѣксѣй пощѣ въ черто́гъ влѣзна,

Въ той часъ Бѣгъ на моли́тва па́дна.

И много се ѡнъ Бѣгъ мо́леше,

Догадѣ заспа́тъ домашни́и че́каше.

И тогда възе сво́й златный пертень,

И ѡпаса́ по́ясъ многощѣенъ.

И ги ѡбви́ въ порфѣрна завѣса.

И ги преда́де на сво́а невѣста.

И рече ѡнъ: „ Ѣ́ мо́а любѣзна !

„ Вземѣ́ та́а ты ѡ́ мене тайна.

„ И сохрани́ все́ това ѡпасно,

„ Межда́ нами́ Бѣгъ ще бы́ извѣстно.

„ Дога' оустроѣ́ благода́ть него́ва,

„ Поμεσάдъ ни и́ раво́та но́ва. “

Това́ рече, и́ на во́нъ излѣзна,